

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข

เรื่อง ห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2
ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด

จัดทำโดย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2

ครูประจำชั้น

นางปราณี คำผอง

นางสาวสุดา มะอี

โรงเรียนพุทธโสภณสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถม
ศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยเสพติดและอบายมุข
เรื่อง"ห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด"
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2

จัดทำโดย

นางปราณี คำผง

นางสาวสุดา มะฮี

ครูประจำชั้น

โรงเรียนสุทธิโสภณ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต ๑

ชื่อโครงการ	"โครงการห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด"
ระดับชั้น	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2
ปีการศึกษา	๒๕๖๘
ครูที่ปรึกษา	นางปราณี คำผง และ นางสาวสุดา มะฮี

โครงการห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้โทษ ภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด และเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีการดำเนินงานคือนักเรียนทุกคนในห้องเรียนศึกษาพิษภัยของสารเสพติดจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต วิดีโอ และโทรทัศน์ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนทุกคนเขียนความรู้ที่ได้ศึกษามาและเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่น ผลการดำเนินโครงการ คือ นักเรียนในห้องเรียนรู้จักสารเสพติดตระหนักถึงพิษภัยของสารเสพติดนักเรียนในห้องเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองสนใจ เช่น วาดภาพระบายสี แพนผังความคิด และแผนภาพการทำกิจกรรมดังกล่าวเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และห่างไกลยาเสพติด

กิตติกรรมประกาศ

โครงการห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" สามารถดำเนินงานไปอย่างมีระบบ ตามขั้นตอนที่วางไว้ จนทำให้ การทำโครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากการให้คำปรึกษาแนะนำ จากครูที่ปรึกษา ได้แก่ นางปราณี คำผง และนางสาวสุดา มะฮี พร้อมทั้งคณะกรรมการแกนนำห้องเรียนสีขาว ซึ่งได้ให้ความรู้ทางด้านวิชาการตลอดจนการให้คำแนะนำในการทำโครงการ การแก้ไขปัญหา และอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดทำโครงการ จากคำแนะนำของครูที่ปรึกษา ทำให้มีแนวทางในการดำเนินงาน และทำงานกันได้อย่างเป็นระบบ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงขอขอบพระคุณ คุณครูมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะผู้จัดทำ

บทที่ ๑

บทนำ

ที่มาและความสำคัญของโครงการ

ปัจจุบันปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติที่ส่งผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและอาจถูกชักจูงได้ง่าย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 เล็งเห็นว่าการสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่วัยเยาว์ โดยการให้ความรู้เรื่องโทษและภัยอันตรายของยาเสพติด เป็นวิธีป้องกันที่ดีที่สุด จึงได้จัดทำโครงการห้องเรียนสีขาวนี้ขึ้น เพื่อให้สมาชิกในห้องเรียนมีความรู้ความเข้าใจ และรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อห่างไกลจากอบายมุข

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนรู้ถึงโทษ ภัย และอันตรายจากยาเสพติด
2. เพื่อให้นักเรียนรู้วิธีป้องกันและรู้จักหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด
3. เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เกี่ยวกับประเภทของสารเสพติดผ่านกิจกรรมสร้างสรรค์

ขอบเขตของโครงการ

- เป้าหมาย: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 35 คน
- ระยะเวลา: ปีการศึกษา 2568
- สถานที่: ห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2
- ด้านเนื้อหา: การศึกษาเรื่องยาเสพติด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้เรื่องยาเสพติดและสามารถป้องกันตนเองได้
2. นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์จากการทำกิจกรรมศิลปะและแผนผังความคิด
3. ห้องเรียนมีความปลอดภัยและเป็นห้องเรียนสีขาวอย่างแท้จริง

บทที่ ๒

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โครงการห้องเรียนสีขาว หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยคณะผู้จัดทำโครงการได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

บัญญัติ 10 ประการ ยาเสพติด

1. ยาเสพติดให้โทษ คือ อะไร ยาเสพติดให้โทษตามความหมายของ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2552 หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆมีอาการนอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงจนถึงขั้นเสียชีวิต

2. การใช้ยาเสพติดมีอันตรายอย่างไร การใช้ยาเสพติดมีอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

1. ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม น้ำหนักลด ผิวกาย ร่ากายชুবวม
2. เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ไม่ปกติ เฉื่อยชา เกียจคร้าน
3. เสียบุคลิกภาพ ขาดความสนใจในตัวเอง มีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
4. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่ายเพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง
5. เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่ายเพราะความต้านทานโรคน้อย ติดเชื้อง่าย

3. จะสังเกตอาการผู้ติดยาเสพติดได้อย่างไร ยาเสพติดเมื่อเกิดการเสพติดแล้ว จะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนไปจากเดิมที่อาจสังเกตพบได้คือ

1. ร่างกายทรุดโทรม ชুবวม
2. อารมณ์ฉุนเฉียว หรือเสียบขรึมผิดปกติจึงมักพบผู้เสพติดชอบทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายผู้อื่นหรือในทางกลับกันบางคนอาจชอบแยกตัวอยู่คนเดียวและหนีออกจากพรรคพวกเพื่อนฝูง
3. ถ้าผู้เสพเป็นนักเรียน มักพบว่าผลการเรียนแย่งถ้าเป็นคนทำงาน มักพบว่าประสิทธิภาพในการทำงานลดลงหรือไม่ยอมทำงานเลย
4. ใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา เพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยาตรงท้องแขนด้านในหรือรอยกรีดตรงต้นแขนด้านใน
5. ติดต่อกับเพื่อนแปลกๆ ใหม่ ๆ ซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ

6. ขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่ม หรือยืมเงินจากเพื่อนฝูงเสมอเพื่อนำไปซื้อยาเสพติด
 7. ขโมย ฉกชิง วิ่งราว เพื่อหาเงินไปซื้อยาเสพติด
 8. ผู้ติดยาเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน จะมีอาการอยากยาบางคนจะมีอาการรุนแรงถึงขั้นลงแดง
4. จะสังเกตอาการคนเมายาบ้าได้อย่างไร ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นประจำ จะส่งผลให้ผู้เสพมีระบบประสาทผิดปกติ เมื่อถึงจุดหนึ่งจะเกิดอาการหูแว่ว ประสาทหลอน หวาดระแวง จนเกิดความเครียดคิดว่าจะมีคนมาฆ่า หรือทำร้าย บางรายกลัวมากต้องหาอาวุธไว้ป้องกันตัวหรือคลุ้มคลั่งจับตัวประกัน ซึ่งอาจสังเกตอาการของคนเมายาบ้า ได้ดังนี้

1. อยู่ไม่สุข ลุกลุกกลน กระสับกระส่าย
 2. หวาดกลัว และระแวงอยู่ตลอดเวลา
 3. สีหน้าเลือนลอยเหมือนคนไม่ได้นอนหลับพักผ่อน
 4. เนื้อตัวสกปรก มอมแมม
5. ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดควรทำอย่างไร โดยหลักการตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 แล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่งมีข้ออาชญากรปกติกการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง

ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดท่านสามารถช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นได้ ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีโดยขอรับคำปรึกษาจากสถานที่ให้คำปรึกษา และบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดได้แก่ โรงพยาบาลของรัฐ เช่น รพ.ธัญญารักษ์, รพ.พระมงกุฎเกล้า, รพ.ตำรวจ, รพ.จุฬาลงกรณ์, รพ.ราชวิถี, รพ.ตากสิน, รพ.ทหารผ่านศึก, รพ.นพรัตน์ราชธานี เป็นต้น โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกจังหวัด และศูนย์บำบัดรักษายาเสพติดต่างๆ ฯลฯ

6. หากผู้ปกครองปล่อยปละละเลยให้บุตรหลานเสพยาเสพติดให้โทษผู้ปกครองมีความผิดหรือไม่ ผู้ปกครองมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนดูแลเอาใจใส่เด็กในความปกครองให้ประพฤติตนให้เหมาะสมหากผู้ปกครองรายได้ไม่ดูแลเอาใจใส่ เป็นเหตุให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำ ความผิด เช่น เสพยาเสพติดให้โทษ ผู้ปกครองอาจมีความผิดถึงรับโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 30,000 บาทหรือทั้งจำทั้งปรับตาม พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 4,26,78 ประกอบกฎกระทรวง กำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ.2549 ลงวันที่ 8 ส.ค.49

ผู้ปกครองจึงไม่ควรสนับสนุนหรือยินยอมให้บุตรหลานของท่านเที่ยวเตร่ในสถานที่ ที่ไม่เหมาะสมเช่น สถานบริการกลางคืน สถานที่เสี่ยงภัยต่างๆ

7. ท่านหรือบุตรหลานของท่านไม่ยินยอมให้ตรวจปัสสาวะได้หรือไม่และมีโทษหรือไม่ อย่างไร บุคคลใดมีพฤติกรรมน่าสงสัยว่าเสพยาเสพติดเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้บุคคลใดรับการตรวจหรือ

ทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะได้ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 14 ทีวี ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลง 11 ก.ค.43 เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

บุคคลใดไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะต้องรับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน10,000 บาทตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 16

ดังนั้นจึงควรระมัดระวังมิให้บุตรหลานของท่านเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามสถานบริการต่างๆโดยเด็ดขาด

8. สถานประกอบการประเภทใดที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างไร มีสถานประกอบการ 6 ประเภทที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ทีวี ประกอบ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ.2543) ณ วันที่ 16 ส.ค.43 เรื่องกำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ได้แก่

1. ปิมน้ำมัน
2. ปิมน้ำชา
3. สถานบริการต่างๆ
4. ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภท หอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮ้าส์ ที่ให้ผู้อื่นเช่า
5. โต๊ะบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ ที่เก็บค่าบริการจากผู้เล่น
6. โรงงาน

เจ้าของสถานประกอบการทั้ง 6 ประเภท มีหน้าที่ควบคุม สอดส่อง ดูแลไม่ให้นักงานหรือบุคคลภายนอกมาั่วสุ่มกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ และต้องจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ทีวี ประกอบประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2543 ณ วันที่ 16 ส.ค.43 เรื่องกำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

หากปล่อยปละละเลยหรือละเว้นไม่ติดป้ายหรือประกาศเตือนดังกล่าว อาจถูกปรับเป็นเงิน10,000 บาท หรือ30,000 บาท หรือ50,000 บาท แล้วแต่กรณี ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ตรีประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือน การเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการ พ.ศ.2545 ณ วันที่ 12 ธ.ค.45 ข้อ 17

9. หากพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเจ้าของสถานประกอบการมีความรับผิดชอบตามกฎหมายยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร ถ้ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ทั้ง 6 ประเภท โดยเจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้สถานประกอบการนั้นอาจถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาต มีกำหนด 7 วันตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ตรีประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับและการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบกิจการ พ.ศ.2545 ณ วันที่ 12 ธ.ค.45 ข้อ 18

10. ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเสพติดได้อย่างไร ถ้าพบแหล่งจำหน่าย พักยา มั่วสุ่ม หรือเสพยาเสพติดหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดท่านมีส่วนช่วยเหลือสังคมในการป้องกันและปราบปรามได้โดยแจ้งให้หน่วยราชการต่อไปนี้ทราบ

ที่มาของข้อมูล :

<http://www.chusaklaw.com/index.php?lay=show&ac=article&id=539161829&Ntype=2>

ความหมายของสารเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้นเมื่อนำเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพดังนี้

1. เกิดอาการตื้อยา หรือต้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยาถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลงเกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคม และประเทศชาติ

โทษของยาเสพติด

เนื่องด้วยพิษภัยหรือโทษของสารเสพติดที่เกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพสารเหล่านี้เข้า ซึ่งเป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงิบ ที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน ก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพติดทุกประเภทที่มีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดสารเสพติดเหล่านี้จึงไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิดโรคและพิษร้ายต่างๆ จนอาจทำให้เสียชีวิต หรือ เกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชนต่างๆ ต่อไปได้อีกมาก โทษทางร่างกาย และจิตใจ

1. สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพติดจะทำลายประสาท สมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์ จิตใจไม่ปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิตกกังวล เลื่อนลอยหรือฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมีเมามตลอดเวลา อาจเป็นโรคจิตได้ง่าย

2. ด้านบุคลิกภาพจะเสียหายหมด ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติ ความสะอาดและสติสัมปชัญญะ มีอาการปฏิกิริยาแปลกๆ เปลี่ยนไปจากเดิม

3. สภาพร่างกายของผู้เสพจะอ่อนเพลีย ซุปซืด หมดเร็วแรง ขาดความกระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้านเฉื่อยชา เพราะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อ ปล่อยตัวสกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่างๆ ผิดปกติ

4. ทำลายสุขภาพของผู้ติดยาเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลง น้ำหนักตัวลด ผิวกล่ำซีด เลือดจางพอมลงทุกวัน

5. เกิดโรคร้ายไข้เจ็บได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมาก รักษาหายได้ยาก

6. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่อง ใจลอย ทำงานด้วยความประมาท และเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

7. เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลุ้มคลั่ง ถึงขั้นอาละวาด เมื่อหิวยาเสพติดและหาหาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

โทษพิษภัยต่อครอบครัว

1. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไป ไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว
2. ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง
3. ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ
4. สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและญาติพี่น้อง

ประเภทของยาเสพติด

๑. ประเภทของยาเสพติด จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น ๔ ประเภท
 - ๑.๑ ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท ยาแก้ปวดประสาท เครื่องดื่มมีเมามา ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น มัก

พบว่าผู้เสพติดมี ร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย

๑.๒ ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระท่อม โคเคน มักพบว่าผู้เสพติดจะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติ ไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

๑.๓ ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และ เห็ดขี้ควาย เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ผันเพื่องเห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หูแว่ว ได้ยินเสียง ประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็น โรควิต

๑.๔ ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทรวมกันได้แก่ ผู้เสพติดมักมี อาการหวาดระแวง ความคิดสับสนเห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรควิตได้

๒. แบ่งตามแหล่งที่มา

แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๒.๑ ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ผิ่น มอร์ฟีน กระท่อม กัญชา เป็นต้น

๒.๒ ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี เป็นต้น

๒.๓ แบ่งตามกฎหมาย

แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น ๕ ประเภท คือ

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า ยาอี หรือ ยาเลิฟ

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้อย่างได้ การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีจำเป็นเท่านั้น ได้แก่ ผิ่น มอร์ฟีน โคเคน หรือ โคคาอีน โคเคอีน และเมทาโดน

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๓ ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ ๒ ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยาโคเคอีน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีผิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีตระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากผิ่น

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๔ คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๑ หรือประเภทที่ ๒ ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรย์ และ อะเซติลคลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน มอร์ฟีน เป็น เฮโรอีน

สารคลอซูไดอีเฟครีน สามารถใช้ในการผลิต ยาบ้า ได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก ๑๒ ชนิด ที่
สามารถนำมาผลิตยาอีและยาบ้าได้

ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ ๕ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าข่ายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ ๑ ถึง ๔
ได้แก่ ทุกส่วนของพืช กัญชา ทุกส่วนของพืช กระบอ่ม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

ที่มาของข้อมูล : https://region1.prd.go.th/ewt_news.php?nid=980&filename=index

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการ

โครงการห้องเรียนสีขาว "หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด และเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยคณะผู้จัดทำมีวิธีการดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑. ขั้นวางแผนและการเตรียมการ

- ประชุมชี้แจงวัตถุประสงค์ของโครงการให้กับสมาชิกในห้องเรียนทุกคนทราบ
- แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้สมาชิกทุกคนในห้องเรียนตามความเหมาะสม

๒. ขั้นศึกษาค้นคว้าข้อมูล

- สมาชิกทุกคนช่วยกันค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับสารเสพติด ประเภทของยาเสพติด และโทษภัยจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น อินเทอร์เน็ต หนังสือ และสื่อออนไลน์

๓. ขั้นผลิตสื่อและเผยแพร่ความรู้

- รวบรวมข้อมูลที่ค้นหาได้มาจัดทำเป็นสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจเพื่อนำไปเผยแพร่
- นำสื่อที่จัดทำเสร็จสิ้นแล้วไปเผยแพร่ต่อสาธารณชนหรือเพื่อนนักเรียนในโรงเรียน

๔. ขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม

- แบ่งกลุ่มนักเรียนภายในห้องเรียนเพื่อทำกิจกรรมสร้างสรรค์
- นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันวางแผนการทำกิจกรรมตามที่กลุ่มสนใจ (เช่น วาดภาพ แผนผังความคิด หรือแผ่นภาพ)
- ลงมือปฏิบัติกิจกรรมตามแผนงานที่วางไว้

๕. ขั้นสรุปและประเมินผล

- นักเรียนแต่ละกลุ่มสรุปผลการทำกิจกรรมภายในกลุ่มของตนเอง
- รวบรวมข้อมูลทั้งหมดเพื่อสรุปผลการดำเนินงานในภาพรวมของห้องเรียน

บทที่ ๔

ผลการดำเนินการ

โครงการห้องเรียนสีขาว "หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด และเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

จากการศึกษาและดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอนที่วางไว้ พบว่า:

๑. สาเหตุการติดสารเสพติด: การศึกษาพบว่าปัญหาที่วัยรุ่นติดสารเสพติดเกิดจากหลายสาเหตุ ทั้งปัจจัยทางด้านร่างกายและจิตใจ
๒. ความรู้ความเข้าใจของนักเรียน: นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 35 คน คิดเป็น ร้อยละ ๑๐๐ มีความรู้ความเข้าใจ สามารถบอกชื่อของสารเสพติดแต่ละประเภท และบอกโทษของสารเสพติดได้อย่างถูกต้อง
๓. การตระหนักถึงภัยอันตราย: นักเรียนทุกคนมีความตระหนักในโทษของสารเสพติดและอบายมุข ส่งผลให้มีความตั้งใจที่จะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติดทุกชนิด เพื่อความปลอดภัยของตนเองและสังคม
๔. กิจกรรมสร้างสรรค์: นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรมที่ตนเองสนใจ เช่น การวาดภาพระบายสี การทำแผนผังความคิด และการทำแผ่นภาพ ซึ่งเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และสร้างภูมิคุ้มกันให้ห่างไกลยาเสพติด

บทที่ ๕

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการห้องเรียนสีขาว "หนูน้อย ป.2/2 ร่วมใจ ห่างไกลยาเสพติด" จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด และเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยสรุปผลการดำเนินการ อภิปรายผล และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

สรุปผล

จากการดำเนินโครงการพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/2 จำนวน 35 คน มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกคน และบรรลุผลตามเป้าหมายที่วางไว้ ดังนี้:

1. นักเรียนได้รับความรู้เรื่องเกี่ยวกับสารเสพติดและประเภทของสารเสพติด
2. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับโทษและพิษภัยของสารเสพติด ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว และสังคม
3. นักเรียนได้รับความรู้ด้านการป้องกันตนเองและการรักษาเบื้องต้น
4. นักเรียนทุกคนในห้องเรียน (ร้อยละ 100) ตระหนักถึงภัยอันตรายและปฏิญาณตนว่าจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับสารเสพติด

ข้อเสนอแนะ

สำหรับนักเรียน: ควรนำความรู้ที่ได้รับไปบอกต่อหรือเผยแพร่ให้กับเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ หรือบุคคลในครอบครัว เพื่อเป็นการสร้างเครือข่ายความปลอดภัย

สำหรับโรงเรียน: ควรมีการจัดกิจกรรมรณรงค์เรื่องห้องเรียนสีขาวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความตระหนักรู้ในระยะยาว และส่งเสริมให้นักเรียนทำกิจกรรมสร้างสรรค์ตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอ

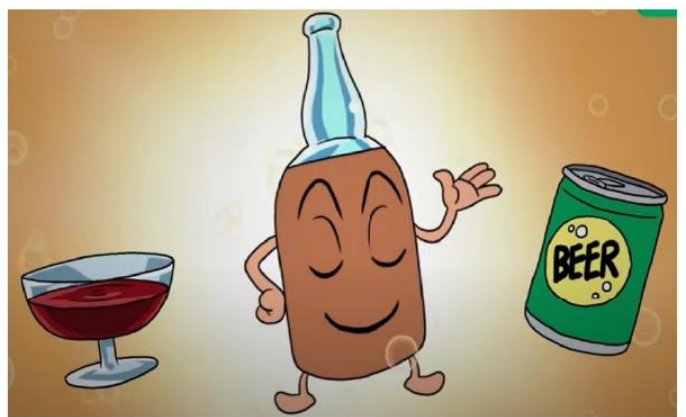
สำหรับการทำโครงการครั้งต่อไป: อาจมีการเชิญวิทยากร หรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เพิ่มเติม หรือจัดทำสื่อในรูปแบบอื่น ๆ เช่น วิดีโอสั้นหรือนิทาน เพื่อให้เด็ก ๆ เข้าใจได้ง่ายขึ้น

ภาคผนวก

- รูปภาพ
- ใบความรู้
- ใบกิจกรรม

ใบความรู้

การให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

แบ่งประเภทสารเสพติดตามผลต่อจิตประสาท

สารเสพติดทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง.....

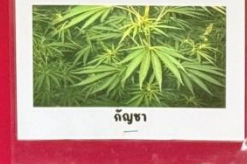
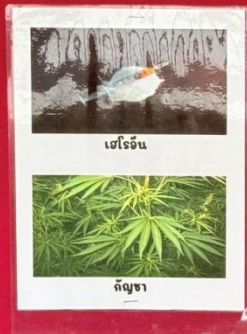
อารมณ์ ความคิด พฤติกรรม

เรียกว่า "การออกฤทธิ์ต่อจิตประสาท" แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

กด	กระตุ้น	หลอน	ผสมผสาน
----	---------	------	---------

มอร์ฟิน	โคคาอิน	โคเคอิน
	ฝิ่นยา	

สารเสพติด

โทษของบุหรี่

บุหรี่มีสารเคมีที่ก่อให้เกิดโรคต่าง ๆ มากมาย ผู้สูบบุหรี่จะสั้นลงโดยเฉลี่ย 5-8 ปีการสูบบุหรี่อย่างต่อเนื่องตั้งแต่วัยรุ่น จำนวนกว่าครึ่งหนึ่งจะเสียชีวิตก่อนวัยอันควรด้วยโรคที่เกิดจากการสูบบุหรี่

- 1. ต้อกระจก**
เกิดจากสารอนุมูลอิสระ ทำให้กระจกเนื้อเยื่อเป็นส่วนใหญ่ ทำให้แสงตา น้ตาไหล ตามัว เจ็บตาองเห็นภาพไม่ชัด
- 2. มะเร็งในช่องปาก**
เกิดจากสารกัมมันตรังสีโพโลเนียม 210 ละลายในน้ำลายที่สัมผัสกับฟันและเยื่อเมือกในช่องปาก มีเม็ดฝ้า หรือตุ่มก่อนภายในช่องปากและมีอาการเจ็บหรือชา
- 3. มะเร็งในกล่องเสียง, หลอดลมอักเสบ**
เกิดจากสารไฮโดรเจนไซยาไนด์และสารกัมมันตรังสีโพโลเนียม 210 เข้าไปทำลายเยื่อเมือกหลอดลมส่วนต้นเสียงแหบเกินกว่า 2 สัปดาห์ โดยไม่มีอาการเจ็บคอมีเสมหะตอนเช้าเป็นประจำ
- 4. มะเร็งปอด, โรคถุงลมโป่งพอง**
เกิดจากสารไนโตรเจนไดออกไซด์และสารกัมมันตรังสีโพโลเนียม 210 เข้าไปทำลายเยื่อเมือกหลอดลมส่วนปลายมีอาการไอเรื้อรัง เสมหะมีเลือดปน น้ำหนักลด อ่อนเพลีย มีไข้เล็กน้อยเจ็บหน้าอก
- 5. โรคหัวใจ**
เกิดจากสารนิโคตินทำให้ไขมันในเส้นเลือดเพิ่มขึ้น เส้นเลือดหัวใจตีบ หลอดเลือดตีบ มีอาการรกรุงรัง เจ็บหน้าอก หัวใจเต้นเร็วกว่าปกติ และไม่เพียงพอ มีภาวะความดันโลหิตสูง
- 6. แผลในหลอดอาหารและกระเพาะอาหาร**
เกิดจากสารอนุมูลอิสระ ทำให้กระจกเนื้อเยื่อ เป็นส่วนที่ทำให้ปวดหรือจุกแน่นบริเวณลิ้นปี่หรือช่องท้องช่วงบน
- 7. ทำให้สมรรถภาพทางเพศเสื่อม**
เกิดจากทั้งคาร์บอนมอนอกไซด์เป็นอุปสรรคในการลำเลียงออกซิเจนของเม็ดเลือดแดง ทำให้เกิดการอุดตันของเส้นเลือดขนาดเล็กที่ไปเลี้ยงประสาทเกี่ยวกับการควบคุมการแข็งตัวของอวัยวะเพศ

8. อันตรายต่อครอบครัว
ควันบุหรี่มีสารพิษเป็นอันตรายต่อผู้สูดดมซึ่งครอบครัวจะได้รับอันตรายเช่นเดียวกับผู้สูบบุหรี่

